

Sygnatura akt IX C 654/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18-10-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 18-10-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...)S.A. w upadłości układowej

przeciwko J. S.

przy udziale nadzorcy sądowego Z. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. S.na rzecz strony powodowej (...) S.A. w upadłości układowej kwotę 22.000 zł (dwadzieścia dwa tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco:

- od kwoty 1000 zł od dnia 1 lipca 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 sierpnia 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 września 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 października 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 listopada 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 grudnia 2009r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 stycznia 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 lutego 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 marca 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 maja 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 czerwca 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 lipca 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 września 2010r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1000 zł od dnia 1 października 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 listopada 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 grudnia 2010r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 lutego 2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 marca 2011r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1000 zł od dnia 1 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 3.534 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IX C 654/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)S.A. w upadłości układowej domagała się zasądzenie od pozwanego J. S.kwoty 22 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że zawarła z pozwanym umowę o współpracę nr (...), zgodnie z którą pozwany, w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zobowiązał się do wykonywania w imieniu powoda czynności agencyjnych w zakresie dystrybucji produktów finansowych i ubezpieczeniowych. W związku z wykonaniem przedmiotowej umowy powód zobowiązany był do zapłaty na rzecz pozwanego wynagrodzenia prowizyjnego na zasadach uzgodnionych przez strony. Ponadto na podstawie Załącznika nr 1 stanowiącego integralną część w/w umowy pozwanemu J. S.powierzono funkcję Dyrektora Oddziału Spółki w Ł.. W § 4 ust. 1 Załącznika nr 1 strony ustaliły sposób wynagradzania pozwanego oraz sposób finansowania Oddziału mu podległego. Za pełnienie funkcji Dyrektora pozwany otrzymywała prowizję (zwaną nadprowizją), naliczoną jako procent od sumy prowizji naliczonej przez Spółkę współpracownikom Oddziału kierowanego przez pozwanego w danym miesiącu kalendarzowym, wliczając w to prowizję od sprzedaży własnej Dyrektora. Zgodnie ust. 1 w/w paragrafu w okresie 12 miesięcy od daty podpisania Załącznika nr 1 dyrektor miał otrzymywać kwotę gwarantowaną w wysokości określonej w budżecie. Zgodnie zaś z pkt c § 4 ust. 3 Załącznika nr 1 do umowy począwszy od szóstego miesiąca obowiązywania porozumienia kwota gwarantowana była wypłacana w wysokości proporcjonalnej do stopnia realizacji budżetu.

Pozwany wystawiał rachunki, a powód wypłacał pozwanemu kwotę gwarantowaną po 5000,00 zł miesięcznie poczynając od miesiąca stycznia 2008 r. do lutego 2009 r.

W dniu 28.02.2009 r. na podstawie oświadczenie o rozwiązaniu Załącznika nr 1 pozwany przestał pełnić funkcję Dyrektora Oddziału i zobowiązał się do zwrotu zaliczek wypłaconych Dyrektorowi. Powód wezwał pozwanego do zwrotu wypłaconych zaliczek, jednak wezwania powoda okazał się bezskuteczne. Powód w dniu 03.02.2010 r. złożył pozwanemu oświadczenie o rozwiązaniu w/w umowy o współpracę. Pozwany na skutek złożonego oświadczenia w pismach z dnia 28.02.2010 i 16.04.2010 r. wyraził swoje stanowisko w sprawie i odmówił zwrotu pobranych zaliczek. Pismem z dnia 20.03.2013 r. powód podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie, zaprzeczając okolicznością podanym przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

(k. 2-16, 184-188)

Pozwany w sprzeciwie z dnia 19.08.2011 r. od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu XIV Wydział Cywilny z dnia 22.07.2011 r., sygn. akt XIV Nc 1157/11 wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany przyznał, że działając jako przedsiębiorca pod firmą Business – (...) zawarł z pozwanym umowę o współpracy. Podał, że został poinformowany, iż w czasie prowadzenie rekrutacji będzie mu przysługiwało wynagrodzenie 5000,00 zł w okresie 12 miesięcy od podpisania Załącznika nr 1. Przedmiotowa kwota była pozwanemu wypłacana przez 8 miesięcy, po czym jego wynagrodzenie spadło blisko do zera. Pozwany zarzucił, że w dokumentach firmy istnieją rozbieżności co do nomenklatury w przedmiocie podstaw jego zatrudnienia. Ponadto zarzucił, że ubezpieczenie zdrowotne Dyrektora Oddziału było zgodne z decyzją Zarządu, było refundowane przez powoda i bezzwrotne.

Pozwany przyznał, że otrzymał oświadczenie z dnia 28.02.2009 r. o rozwiązaniu Załącznika nr 1, które w jego ocenie powinno skutkować rozwiązaniem Umowy o współpracę, bowiem Załącznik stanowił integralną część umowy. Pozwany podał, że spotkał się z przedstawicielami powoda i ustalił zasady zwrotu gwarantowanego wynagrodzenia, tj. otrzymanych zaliczek. Pozwany wskazał, że przez blisko 11 miesięcy nie otrzymywał żadnego wynagrodzenia, co było skutkiem rozwiązania z nim Umowy o pełnienie funkcji dyrektora.

Mając na uwadze wskazane okoliczności uznał roszczenie powoda za bezzasadne.

(k.138-142)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania w dniu 02.01.2008 r. zawarły Umowę o współpracę nr (...). Integralną częścią umowy był Załącznik nr 1 – powierzenie funkcji dyrektora oddziału.

Pozwany w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa zobowiązał się do wykonywania w imieniu powoda czynności agencyjnych w zakresie dystrybucji produktów finansowych i ubezpieczeniowych za prowizją, a powód do zapłaty prowizji obliczonej na zasadach uzgodnionych przez strony w § 4 Załącznika nr 1.

Zasady postępowania obowiązujące przy wykonywaniu czynności agencyjnych regulowała Księga Standardów Spółki.

Pozwany w okresie świadczenia usług na rzecz powoda posiadał ubezpieczenie zdrowotne.

Dowód:

- **Umowa o współpracę z dnia 02.01.2008 r. nr (...)(k.24-28)**
- **Załącznik nr 1 do w/w umowy (k. 26-28, 143-145)**
- **Księga Standardów Spółki (k. 111-120)**
- **Upoważnienie z dnia 04.09.2008 r. (k. 147-148)**
- **Korespondencji e-maili w przedmiocie ubezpieczenia zdrowotnego z dnia 31.08.2008 r. (k. 149)**
- **Potwierdzenie otrzymania karty ubezpieczenia z dnia 08.08.2008 r. (k. 67)**
- **Tabela z wykazem osób ubezpieczonych (k. 68)**

Strony w Załączniku nr 1 do w/w umowy o współpracę z dnia 02.01.2008 r. ustaliły, że pozwany za pełnienie funkcji Dyrektora będzie otrzymywał prowizję (nadprowizję) naliczaną jako procent od sumy prowizji wypracowanej przez wszystkich podległych pozwanemu agentów w ramach prowadzanego przez niego oddziału zgodnie z § 4 ust. 1 umowy łączącej strony. W ustępie 2 komentowanego § 4 strony ustaliły, że wysokość nadprowizji będzie wynosiła 20%.

W okresie 12 miesięcy od daty podpisania umowy Dyrektor – pozwany miał otrzymywać tzw. kwotą gwarantowaną, w wysokości określonej w Budżecie. Przy czym była to gwarantowana wysokość zaliczki, podlegająca rozliczeniu.

Na kwotę gwarantowaną składały się z dwa składniki: kwoty należnej nadprowizji oraz wypłacanej zaliczki będąca różnicą pomiędzy kwotą gwarantowaną , a należną nadprowizją.

Pozwanemu wypłacano kwotę gwarantowanej zaliczki w wysokości 5000 zł w okresie od stycznia do sierpnia 2008.

Począwszy od 6 miesiąca obowiązywania umowy kwota gwarantowana wypłacana miała być w wysokości proporcjonalnej do stopnia realizacji Budżetu, przy czym ustalono, że pozwany jeszcze przez kolejne 2 miesiące będzie otrzymywał kwotę gwarantowanej zaliczki 5.000 zł.

Pozwany wspólnie z powodem ustalił plan budżetowy oddziału, który miał realizować w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwany nie realizował założeń tego planu.

Zgodnie z zapisem § 4 ust. 3 lit. d Załącznika nr 1 kwota zaliczek o której mowa w § 4 ust. 3 pkt. a podlegała zwrotowi w 12 miesięcznych ratach począwszy od stycznia 2010 r. poprzez potrącenie z należnej nadprowizji Dyrektora oraz prowizji od własnej sprzedaży. Termin ten został zmodyfikowany w oświadczeniu stron z dnia 28.02.2009 r. o rozwiązaniu Załącznika nr 1 na 1 czerwca 2009.

Pozwany wiedział, że kwota wypłacanej zaliczkowo prowizji będzie podlegać rozliczeniu , a potem ewentualnemu zwrotowi – w zależności od wyniku rozliczenia.

Pozwany zapoznał się z wynikiem rozliczenia jego nadprowizji za cały okres obowiązywania załącznika nr 1 i nie zgłaszał do niego zastrzeżeń.

Dowód:

- **Umowa o współpracę z dnia 02.01.2008 r. nr (...) (k.24-28)**
- **Rozliczenie tzw. Kwoty gwarantowanej z rozbiem na wypracowany zysk oraz kwoty zaliczek (k. 87)**
- **tabelaryczne zestawienia wskazujący kwotowe różnice między kwota wypłaconych pozwanemu zaliczek po 5000 zł, a osiągniętym zyskiem i wskazujący kwoty które pozwany zobowiązany był zwrócić powodowi (k.88-93)**
- **plan oddziału Ł. na rok 2008 (k. 30)**
- **korekta budżetu oddziału Ł. – dyrektor J. S. (k. 31)**
- **zeznania św. A. Ł. (k. 224)**
- **zeznania świadka P. S. (K. 225)**
- **przesłuchanie Prezesa Zarządu powodowej spółki (k. 225)**
- **przesłuchanie pozwanego (k. 225)**

Na podstawie umowy z dnia 25.01.2008 r. powód w imieniu pozwanego wystawiał rachunki, rachunki korygujące i duplikaty tych rachunków w związku z wykonywaniem przez pozwanego czynności objętych przedmiotem umowy.

Pozwany nie składał zastrzeżeń do wystawianych rachunków.

Dowód:

- **zaświadczenie za miesiąc czerwiec 2008 r. o wypłacie kwoty gwarantowanej (k. 32)**

- *zaświadczenie za miesiąc lipiec 2008 r. o wypłacie kwoty gwarantowanej (k. 33)*
- *zaświadczenie za miesiąc sierpień 2008 r. o wypłacie kwoty gwarantowanej (k. 34)*
- *rozliczenie prowizji 08.2008 r. J. S. (k. 35)*
- *tabelaryczne rozliczenia wypłacanych pozwanemu kwot gwarantowanych ze wskazaniem stawek nadprowizji (k.65-66)*
- *umowa o wystawianiu rachunków przez nabywcę w imieniu i na rzecz sprzedawcy usług z dnia 25.01.2008 r. (k. 71-72)*
- *rachunki zaliczkowe za okres od lutego 2008 r. do marca 2009 r. (k.36-64)*
- *potwierdzenia wykonania operacji, tj. przelewów kwoty zaliczek po 5000 zł z okresu od 07.02.2008 r. do 08.09.2008 r. (k. 73-80)*
- *potwierdzenia przelewów z okresu od 31.10.2008 r. do 31.03.2009 r. (k. 81-86)*
- *zeznania świadka A. Ł. (k. 224)*
- *zeznania świadka P. S. (k. 225)*

Pozwany podpisał oświadczenie z dnia 28.02.2009 r. rozwiązujące Załącznik nr 1 do umowy o współpracy z dnia 02.01.2008 r. W § 2 przedmiotowego dokumentu pozwany zobowiązał się do wpłacenia na konto powoda kwoty zaliczek mu wypłaconych w miesięcznych ratach po co najmniej 1000,00 zł płatnych do ostatniego dnia miesiąca począwszy od dnia 1 czerwca 2009 r.

Powód z pozwanym nie zawierał żadnych innych porozumień dot. obowiązku zwrotu wypłaconej zaliczkowo prowizji.

Dowód:

- *oświadczenie o rozwiązaniu Załącznika nr 1 do Umowy z dnia 02.01.2008 r. (k. 94, 150)*
- *przesłuchanie Prezesa Zarządu powodowej spółki (k.225)*

Powód pismem z dnia 03.02.2010 r. rozwiązał z pozwanym umowę o współpracę z dnia 02.01.2008 r.

Dowód:

- *oświadczenie z dnia 03.02.2010 r. o rozwiązanie umowy o współpracę wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 103-104, 155)*
- *przesłuchanie Prezesa Zarządu powodowej spółki (k. 225)*

Pozwany w pismach z dnia 28.02.2010 r., 16.04.2010 r. oraz z dnia 26.04.2011, a także w korespondencji mailowej skierowanej do M. K. wyraził swoje stanowisko w sprawie przyznając, że kwota 53,25 zł stanowi kwotę nie rozliczonej zaliczki i zwróci ją na konto powoda, oświadczył także, że kwoty wypłacanych zaliczek traktował jako swoje wynagrodzenie za pracę.

Dowód:

- *pismo pozwanego z dnia 28.02.2010 r. (k. 108, 157)*
- *pismo powoda z dnia 16.04.2010 r. (k. 109-110, 133-134)*

- **pismo z dnia 26.04.2011 r. (k.131)**
- **korrespondencja mailowa pozwanego (k. 151-154)**

Pozwany wpłacił na rzecz powoda kwotę 53,25 zł stanowiącą kwotę nie rozliczonej zaliczki.

Dowód:

- **potwierdzenie wpłaty z dnia 11.03.2010 r. (k. 156)**

Powód wezwał pozwanego do zapłaty – zwrotu wypłaconych zaliczek, wezwania te okazały się bezskuteczne.

Dowód:

- **wezwanie do zapłaty z dnia 17.07.2009 r. wraz potwierdzeniem odbioru (k.95-96)**
- **wezwanie do zapłaty z dnia 12.08.2009 r. wraz z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru (k. 97-99)**
- **wezwanie do zapłaty z dnia 13.10.2009 r. wraz z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru (k. 100-102)**
- **wezwanie do zapłaty z dnia 26.02.2010 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 105-107)**
- **wezwanie do zapłaty z dnia 05.03.2010 r. wraz z potwierdzeniem nadani i potwierdzeniem odbioru (k. 122-1240)**
- **wezwanie do zapłaty z dnia 01.04.2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 125-130)**

Powód jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS (...). Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmował się sprzedażą produktów finansowych i ubezpieczeniowych.

Dowód:

- **odpis aktualny z dnia 01.04.2011 r. oraz wydruk z KRS powoda (k.20-23, 191-199)**
- **przesłuchanie Prezesa Zarządu powodowej spółki (k. 225)**

Pozwany był przedsiębiorcą, prowadził działalność gospodarczą pod firmą Business- (...) z siedzibą w I..

Pozwany przed podjęciem współpracy z powodową spółką , świadczył usługi w innych firmach zajmujących się sprzedażą instrumentów finansowych i ubezpieczeniowych, gdzie obowiązywały analogiczne systemy wynagradzania, tj. system prowizyjny bez stałego zatrudnienia na umowę o pracę i bez wynagrodzenia z tego tytułu, gdzie prowizja dyrektorska była ustalana i wypłacana na takich samych zasadach (jako nadprowizja wypłacana zaliczkowo z obowiązkiem rozliczenia i ewentualnego zwrotu). Pozwany miał doświadczenie w branży, także na stanowisku dyrektora oddziału i wszędzie obowiązywały takie same umowne zasady wynagradzania jak u strony powodowej.

Na mocy decyzji Wójta Gminy I. z dnia 11.05.2010 r. pozwany utracił status przedsiębiorcy.

Decyzją z dnia 27.05.2010 r. pozwany uznany został za osobę bezrobotną.

Dowód:

- **zaświadczenie wydane przez Urząd Gminy w I. z dnia 15.02.2011 r. (k. 29)**

- **decyzja Wójta Gminy I. w przedmiocie wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej wpisu z dnia 22.08.2006 r. nr 656dotyczącego działalności prowadzonej przez J. S. (k. 163)**
- **decyzja z dnia 27.05.2010 r. (k. 132, 158,)**
- **przesłuchanie pozwanego (k. 225)**
- **przesłuchanie Prezesa Zarządu powodowej spółki (k. 225)**

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ustawodawca w normie art. 3531 k.c. przyznał podmiotom obrotu cywilnoprawnego kompetencję do kreowania stosunków cywilnoprawnych według swojego uznania, byleby treść lub cel danego zobowiązania nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Podstawą materialno-prawną dochodzonego roszczenia była łącząca strony Umowa o współpracę nr (...)z dnia 02.01.(...), której integralnym elementem był Załącznik nr 1 – powierzenie funkcji dyrektora oddziału.

W tym miejscu należy zauważyć, że w/w umowa to zobowiązanie o charakterze cywilnoprawnym regulowane przepisami k.c., a nie umowa o pracę podlegająca reżimowi normatywnemu przewidzianemu w k.p. Za przyjęciem takiej właśnie wykładni oświadczeń woli złożonych przez strony przemawia tak literalne brzmienie § 3 w/w umowy, jej cel w ramach którego pozwany miał jako agent sprzedawać produkty finansowe i ubezpieczeniowe oferowanego przez pozwanego, ponadto fakt, że stronami komentowanej czynności prawnej byli przedsiębiorcy, których czynności oceniać należy z perspektywy podwyższonego miernika staranności (por. art. 355 § 2 k.c.), a w łączącej ich relacji brak było kierowniczej roli powoda i systemu podległości po stronie pozwanego.

Na marginesie tylko należy zauważyć, że pozwany sam przyznał, że od wielu lat pracował w analogicznych strukturach, gdzie regułą było świadczenie usług na podstawie umów prawa cywilnego, a nie umów o pracę. Tym samym miała pełną świadomość, że podejmuje współpracę z powodem na analogicznych – stanowiących pewną regułę branżową zasadach.

W ocenie Sądu stosunek obligacyjny, który wiązał strony procesu w podstawowych ramach (umowa o współpracę) odpowiadał strukturze normatywnej regulowanej przepisami Tytułu XXIII k.c. art. 758 i nast. k.c., tj. umowie agencji. Tym samym w zakresie nieuregulowanym przez strony w sposób pośredni przy interpretacji łączącej strony powoda i pozwanego umowy obligacyjnej należy posilkować się przepisami przewidzianymi dla tej właśnie umowy nazwanej.

Zgodnie z przywołanym przepisem przez umowę agencji przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu. Ustawodawca w art. 758 § 1 k.c. wskazał, że jeżeli sposób wynagradzania nie został w umowie określony, agentowi należy się prowizja, jednocześnie w § 2 komentowanej jednostki redakcyjnej czytamy, że prowizja jest wynagrodzeniem, którego wysokość zależy od liczby lub wartości zawartych umów. Postanowienia umowy o współpracę zostały uzupełnione postanowieniami Załącznika nr 1 do tej umowy, który był cywilnoprawną umową zarządzanie oddziałem.

Mając na uwadze w/w okoliczności oraz jednoznacznie brzmienie zapisów umowy z dnia 02.01.2008 r. oraz § 4 Załącznika nr 1 system wynagradzania przyjęty przez strony procesu miał charakter prowizyjny, ukształtowany w specyficzny sposób, gdzie pozwany za pełnienie funkcji Dyrektora otrzymywał prowizję (nadprowizję) naliczaną jako procent od sumy prowizji wypracowanej przez wszystkich podległych pozwanemu agentów w ramach prowadzanego przez niego Oddziału zgodnie z § 4 ust. 1 umowy łączącej strony. Ponadto strony ustaliły w ustępie 2 komentowanego § 4, że wysokość nadprowizji będzie wynosiła 20%. W okresie 14 miesięcy od daty podpisania umowy pozwany otrzymywał tzw. kwotą gwarantowaną, w wysokości określonej w Budżecie. Na kwotę gwarantowaną składały się z

dwa składniki: kwoty należnej nadprowizji oraz wypłacanej zaliczki będąca różnicą pomiędzy kwotą gwarantowaną, a należną nadprowizją. Kwota gwarantowana była zaliczką w gwarantowanej wysokości, podlegającą późniejszemu rozliczeniu, czego obie strony miały pełną świadomość. Pozwanemu więc wypłacano kwotę zaliczki w wysokości 5000 zł. Począwszy od 6 miesiąca obowiązywania umowy kwota gwarantowana wypłacana była w wysokości proporcjonalnej do stopnia realizacji Budżetu. Pozwany wspólnie z powodem ustalił plan budżetowy oddziału, który miał realizować w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwany jednak nie realizował założeń planu.

Zgodnie z zapisem § 4 ust. 3 lit. d kwota zaliczek o której mowa w § 4 ust. 3 pkt. a podlegała zwrotowi w 12 miesięcznych ratach począwszy od stycznia 2010 r. poprzez potrącenie z należnej nadprowizji Dyrektora oraz prowizji od własnej sprzedaży. Pozwany jak sam przyznał w trakcie swojego przesłuchania miał pełną świadomość, że będzie obowiązany do rozliczenia w/w kwot zaliczki, w tym do ewentualnego zwrotu – jeżeli taki obowiązek powstanie w wyniku rozliczenia a wyłącznie subiektywnie sądził, że powód nie zażąda od niego zwrotu kwoty dochodzonej pozwem, z uwagi na fakt, że analogicznie zachowywali się inne podmioty, z tej samej branży, z którymi pozwany współpracowała zawodowo tj. mimo że istniał prawny (umowny obowiązek) zwrotu zaliczki w wyniku rozliczenia nie domagano się tego od niego i była to forma premii, bonusu, który otrzymywał od swego kontrahenta.

W szczególności na uwagę zasługuje fakt, że pozwany świadomie podpisał, a więc złożył oświadczenie woli pod dokumentem z dnia 28.02.2009 r. – Oświadczenie o rozwiązaniu Załącznika nr 1, w którego § 2 zobowiązał się do zwrotu kwoty zaliczek mu wypłaconych. Zwrot miała nastąpić w ratach wynoszących po 1000,00 zł i w terminie od 1.06.2009 r., który to termin wynegocjował pozwany, a negocjacje zostały potwierdzone odpowiednimi parafkami ręcznym pismem na dokumencie sporządzonym na komputerze. Przedmiotowy dokument traktować można jako quasi uznanie długu, a nadto zgodnie z normą art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Pozwany nigdy nie negował autentyczności przedmiotowego dokumentu.

Z okoliczności sprawy wynika, co znajduje wyraz w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie zarówno w postaci dokumentów przedłożonych przez powoda, jak i w zeznaniach świadków A. Ł., P. S., że pozwany nie sprzeciwiał się zwrotowi zaliczek, ale po podpisaniu ww oświadczenia, ich po prostu nie zwrócił. Nadto świadek P. S. podał, że powód w dwóch ostatnich miesiącach trwania umowy dokonał częściowego potrącenia na poczet zobowiązania z tytułu zwrotu zaliczek (tabela k. 30), pozwany wiedział o tym fakcie i nie wnosił żadnych zastrzeżeń co do komentowanych działań. Tym samym w sposób konkludentny je akceptował uznając swoje zobowiązanie względem powoda. Przedmiotowe okoliczności znajdują potwierdzenie w przesłuchaniu M. K. – zeznającego w charakterze powoda ale także w zeznaniach samego pozwanego, który przyznaje, że miał świadomości, że w umowie łączącej strony są odpowiednie zapisy umowne obligujące go do zwrotu zaliczek „choć sądził, że są one martwe”. Było to jednak subiektywne odczucie pozwanego, nie wynikające z żadnego porozumienia stron.

Istotnym jest, że wskazane okoliczności faktyczne zostały przez pozwanego przyznane w czasie przesłuchania, z tych też powodów Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, uzasadniających podważenie wiarygodności zeznań zarówno świadków jak i powoda, bowiem w swej treści są one spójne, logiczne i ściśle korelują między sobą. W szczególności są spójne z przesłuchaniem samego pozwanego.

Podnoszone przez pozwanego w toku procesu zarzuty, w sytuacji kiedy w trakcie swego przesłuchania pozwany przyznał wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, a cechujące wiążący strony stosunek umowny, nie mogły skutkować oddaleniem powództwa. Żądanie powoda ma bowiem należną podstawę w umowie stron, której treści pozwany w zakresie zasad wynagradzania był w pełni świadomy. Podkreślić należy, iż pozwany nie świadczył usług w oparciu o umowę o pracę, w ramach której przysługiwała by mu kwota „gwarantowanego” wynagrodzenia za pracę, ale świadczył usługi cywilnoprawne jako doświadczony w branży przedsiębiorca, także w zakresie zarządzania oddziałami, i miał pełną świadomość jakiego charakteru wynagrodzenie mu przysługuje – mianowicie, że kwota otrzymywanej nadprowizji - nawet mimo że jest nazywana była kwotą gwarantowaną – była wypłacana zaliczkowo i ta „gwarancja” dotyczyła zagwarantowania pozwanemu wysokości zaliczki, która jednak miała być rozliczona. I tego rozliczenia strona powodowa dochodzi w niniejszym procesie. Pozwany w toku procesu

nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do dokumentów dot. rozliczenia nadprowzji, takich zastrzeżeń nie zgłaszał także powodowej spółce przed procesem.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji orzeczenia, uwzględniając, iż w oświadczeniu z dnia 28.02.2009 r. strony dokonały ustaleń co do ratalnej spłaty kwoty podlegającej zwrotowi po 1000 zł miesięcznie i pozwany pozostawał w opóźnieniu w zapłacie poszczególnych rat.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z powyższym obciążono pozwanego jako stronę przegrywającą proces kwotą 2400,00 zł stanowiącą minimalną stawkę wynagrodzenia radcy prawnego, określoną na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002r. nr 163, poz. 1349), kosztami sądowymi, które poniósł powód w kwocie 1100,00 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwotą 34,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.